

confrontatie

'Confrontatie' wil zich inzetten voor de conciliaire vernieuwing in geloofs- en gezagstrouw.

'Confrontatie' wil de invloeden, die het aggiornamento afremmen of ondergraven, bestrijden.

Adres redactie en administratie: Grotestraat 42a, Tegelen

Giro 848700 - Amro Bank nv, Burchtstraat Nijmegen, met vermelding van Confrontatie. (Abonn. minimaal f. 6,- p.j.)

Mededeling

De copy voor het januari-nummer was zo omvangrijk, dat het een dik dubbel-nummer zou zijn geworden.

De katechismus-kwestie is echter zó actueel, - mede in verband met het bekende Antwoord der Nederl. bisschoppen aan kardinaal Ottaviani - dat wij gemeend hebben een oriënterend artikel daarover zo spoedig mogelijk te moeten publiceren, - Men treft het aan in dit nummer als voorloper op verschillende andere beschouwingen terzake, o.a. van Prof. Mag. Dr. V. Kuiper O.P.

Het februari-nummer van Confrontatie zal spoedig volgen.

RED. CONFRONTATIE

Contactgroepen

● Utrecht

Op dinsdag 13 februari a.s. wordt om 20 uur een H. Mis voor ons gecelebreerd in de kapel van de Eerw. Zusters Franciscanessen, Kanaalstraat 197, waarna bijeenkomst in het Parochiehuis, met toespraak van de Zeer Eerw. Heer Past. Kat uit Amsterdam. Op de agenda staat o.a. de eventuele oprichting van een studiekring, gebedskring, contemplatieve kring. Belangstellenden kunnen zich melden bij de heer C. Goes, Joh. Camphuisstraat 22, Utrecht of (na 18 uur tel. 33914).

● Tilburg-Goirle

Voor leden en belangstellenden H. Mis in de kapel van het Missiehuis M.S.C., Bredaseweg 204, Tilburg op zondag 4 febr. a.s. om 10.30 uur. Celebrant de Zeer Eerw. Pater Dr. C. W. v. Boekel M.S.C.

● Rotterdam

Op donderdag 22 febr. a.s. zal pater Dr. C. W. v. Boekel M.S.C., uit Tilburg spreken in het St. Laurenhuis, v. Vollenhovenstraat 10b, om 20 uur als inleiding een H. Mis in de kapel aldaar. Opgave eventueel aan: de heer F. Boot, Pr. Mauritsingel 53, Rotterdam, tel. 010-154269.

● West-Friesland

De heer en mevrouw Vis-van Dijk, W. Bl. 112, Blokker vragen adhesiebetuigingen eventueel voor het vormen van een contactgroep.

● Het Gooi

Mej. H. E. M. Hesp, Kapelstraat 33, Hilversum verzoekt om adhesie eventueel voor de vorming van een contactgroep Gooi.

● Amsterdam

21 febr. a.s. H. Mis in de kapel van de Eerw. Zrs. Augustines van St. Monica, St. Jansstraat 11, om 19.30 uur, waarna lezing over het geloof in een van de zalen van Grand Hotel Krasnapolsky voor leden en belangstellenden.

Nieuwe Katechismus in huidige tekst

NIET GOEDGEKEURD

Publicatie gevraagd van alle door Rome gewenste wijzigingen

De Volkskrant van 29 dec. 1967 publiceerde het rapport, dat de Nederlandse Bisschoppen en Orde-oversten aan de Congregatie voor de geloofsleer (H. Officie) uitbrachten aan de hand van door genoemde Congregatie opgestelde 10 punten, welke heden-dagse „zonderlinge en gevaarlijke meningen” formuleerden. Velen zullen De Volkskrant dankbaar zijn, dat zij dit „geheime” stuk in de openbaarheid bracht. (De Congregatie verzocht bij brief van 24 juli 1966 een rapport in te zenden vóór Kerstmis 1966, maar het Nederlandse antwoord werd later verzonden). *Of wij onder die „velen” ook kardinaal Alfrink moeten rekenen, betwijfelen wij.*

Want op dezelfde dag (29 dec.) kwam hij voor de televisie de waarde van de publicaties relativeren, door te verklaren, dat het hier slechts een „concept” betrof, dat in grote lijnen wel parallel liep met het officiële, maar in sommige details niet exact was. . . .

Publicatie van de afwijkingen bleef echter achterwege.

Met aandrang zouden wij de kardinaal willen verzoeken thans ook de authenticiteit, officiële tekst voor publicatie vrij te geven. Na de publicatie in De Volkskrant heeft Katholiek Nederland daar RECHT op en het zou strijden tegen de heden ten dage zo toegejuichte openheid dit niet te doen.

Het is (en was) inmiddels bekend dat het episcopaal rapport uit de zelfde „hoek” stamt als De Nieuwe Katechismus. Terecht schreef De Volkskrant in een Ten Geleide (29 dec.):

„Tenslotte, voor wie de Nieuwe Katechismus gelezen heeft, zal het bisschoppelijk antwoord op de keper beschouwd weinig nieuws bevatten. Hij vindt er veel Katechismus-pagina's compacter en soms ook iets duidelijker, bondiger in terug. Ook als zodanig is het een document van betekenis.”

„Als zodanig is het een document van betekenis...” Zonder twijfel. Het lijkt een affirmatie, een zich nog weer eens opnieuw en nadrukkelijk vastnagelen (of moeten wij zeggen „laten vastnagelen”?) op de in de N.K. verkondigde theorieën. Want het „rapport” is geen objectief overzicht van wat er zo allemaal in Nederland verkondigd wordt, maar meer een uitgesproken apologie voor afwijkende meningen, die een eigen parallelle stellingname van de bisschoppen inhoudt.

* *
*

Een K.N.P.-bericht van 10 jan. luidde:

„De Nieuwe Nederlandse Katechismus bevat naar het oordeel van de speciale commissie van zes Kardinalen geen dwalingen.”

En het K.N.P. voegde daar aan toe:

„Deze uitspraak is vastgelegd in een rapport van 33 pagina's, samengesteld na afloop van de tweede vergadering van deze commissie in Rome.”

Was het bericht, dat het K.N.P. de wereld in zond wel juist, of dat het minstens misleidend? Wij nemen zonder meer aan dat dit laatste het geval is.

Op de eerste plaats is er in heel de Kerkhistorie nog nooit een Imprimatur, Evulgetur, of Nihil obstat verleend dat 33 pagina's lang is....

Op de tweede plaats is toch wel heel duidelijk gebleken, dat „Rome” positieve „wensen” heeft inzake verandering en verbetering.

Het wenst „herschrijvingen” van verschillende passages.

*Op de derde plaats heeft de hoofdredacteur van het K.N.P., de heer Jac. H. Hetzler, telefonisch toegegeven, dat in het kardinalen-rapport BOVENVERMELDE „UITSPRAAK” NIET STAAT VERMELD.....
Tableau.*

Een buitenlandse „hooggeplaatste” stond dan ook versteld over dat K.N.P.-bericht. Hij schreef heel diplomatiek: „Dat kan de kardinalen-commissie niet gezegd hebben, want er staan wel dwalingen in.” En de katholieke-man-in-de-straat heeft zich afgevraagd, waarom Kardinaal Alfrink zo erg weinig - of liever helemaal niets - wilde uitlaten toen hij van zijn laatste katechismusbezoek in Rome op Schiphol arriveerde... Zou hij niet met het Imprimatur gezwaaid en gevlagd hebben, indien het K.N.P.-bericht juist ware geweest??

Na de vergadering van de Nederlandse Bisschoppen op 9 januari hebben dezen naar wij uit authentieke bron vernemen, slechts een summier, sober communiqué uitgegeven. En ons aller K.N.P. heeft daar wat al te voorbarig en al te triomfantelijk guirlandes om heen gefruunnikt, met als gevolg, dat heel Nederland in de waan gebracht werd dat nu alles definitief O.K. was.

* *
*

Wij begrijpen overigens niet dat dagblad-journalisten niet gereserveerder staan tegenover alles wat het K.N.P. meedeelt. Zij moeten toch nog véél meer ervaring hebben dan wij? Berichte het K.N.P. ook al niet op 9 FEBRUARI 1967 dat De Nieuwe Katechismus was goedgekeurd? (zie Confr. maart 1967, no. 20). Men leze voor de aardigheid in dat nummer het verhaal over de „goedkeuring” en de journalistieke accuratesse (zullen wij maar zeggen) van het K.N.P. nog eens over. Als het K.N.P. fungeert als public officer van officiële en officiële katholieke instanties mag het geen aanspraak maken op de naam onafhankelijk persbureau, een persbureau „established

by the 20 catholic dailies" zoals de K.N.P.-hoofdredacteur Jac. Hetzler in het Canadese weekblad Canadian Register van 25 november j.l. per „ingezonden stuk" kond deed en waarin hij „objectieve" voorlichting over Nederland gaf... door een groot stuk van Hans Küng te vertalen.

Wat zouden vele nu scheefgetrokken verhoudingen anders en beter geweest zijn, indien èn „progressief" èn (wij zeggen èn) „conservatief" katholiek Nederland een katholiek persbureau had gehad, dat zich tot taak stelde niet tendentiekus, maar objectief, journalistiek-kritisch nieuws te brengen, zó dat dit voor alle partijen een betrouwbaar medium was om tot een reële dialoog te komen. Het zou zich dan door niemand of niets als instrument moeten laten gebruiken.

* *
*

1

De door de kardinalen-commissie aanbevolen, gewenste, geëiste - of hoe men dat ook wil noemen - herschrijvingen, waartoe het Episcopaat het Hoger Katechetisch Centrum blijkt - of schijnbaar opdracht heeft gegeven, zouden de rust rond de Nieuwe Katechismus hebben kunnen bevorderen.

In goed vertrouwen - zij het dan ook met voorzichtige reserve - werd daarom op 10 januari het volgende communiqué namens Confrontatie uitgegeven:

„Nu er blijkbaar overeenstemming is bereikt tussen Rome en de Nederlandse bisschoppen over de catechismus kan en mag ons dat slechts verheugen. De herschrijving van verscheidene passages opent de weg tot het wegvallen van de bezwaren tegen de nieuwe catechismus. Wij hebben vertrouwen, dat de opdracht van het episcopaat om èn met de opmerkingen van de kardinalen-commissie èn met die die welke reeds intern door het episcopaat zijn gemaakt, rekening te houden, loyaal door het Hoger Katechetisch Instituut uitgevoerd zal worden. „Uiteraard zien wij de tekstwijzigingen met belangstelling tegemoet. De vrede rond de Nieuwe Katechismus

zal een basis zijn om andere eigentijdse tegenstellingen te overbruggen en een eendrachtig streven naar authentieke vernieuwing te bevorderen."

Maar een communiqué van het Hoger Katechetisch Instituut kwam de illusie spoedig verstoren. Wij citeren De Tijd van 11 januari:

„NIJMEGEN, 11 jan. - Direct na ontvangst van het 33 pagina's tellende rapport van de commissie van zes kardinalen over de nieuwe catechismus is de staf van het Hoger Katechetisch Instituut in Nijmegen met de bestudering ervan begonnen. Volgens de woordvoerder van het instituut, pater dr. J. Bless, coördinator van het schrijversteam van de catechismus, is het nog onbekend en onzeker of de aanwijzingen van de commissie worden verwerkt.

Eerst zou moeten blijken dat deze aanwijzingen van de zes kardinalen niet leiden tot een geheel andere theologische visie die al te zeer verschilt van die van de nieuwe catechismus. Alleen als er van een werkelijke verbetering sprake is, worden de wensen van de kardinalen ingewilligd."

En op 26 januari kon men in verschillende dagbladen (o.a. De Stem, - De Nieuwe Limburger) lezen, dat pater Dr. W. Bless S.J. van het Hoger Katechetisch Instituut zich inmiddels nog héél wat positiever had uitgelaten over de tegenstand, welke van dat Hoger Instituut te verwachten is. Het zal zich volgens Dr. Bless niet verzetten tegen veranderingen, welke „futiliteiten" of „kinderachtigheden" zijn en Dr. Bless voegt daartoe - ietwat brallend, vinden wij - toe:

„U zou brullen van het lachen, als U hoorde, waarom het ging - maar ik mag helaas niet in détails treden."

Maar van het Katechetisch Instituut zijn beslist geen tegemoetkomingen of wijzigingen te verwachten inzake meer fundamentele kwesties, b.v. inzake de maagdelijke geboorte van Christus, het bestaan van engelen...

„Wij stellen ons op hetzelfde standpunt als de bisschoppen hebben gedaan in hun brief aan kardinaal Ottaviani.”

* *
*

Boze tongen zouden kunnen beweren, dat de late en onverhoedse publicatie van het Antwoord der bisschoppen door de Volkskrant van zekere zijde bevorderd is om, met het oog op de dreigende moeilijkheden met Rome, de bisschoppen nog eens vast te nagelen op de van hun Imprimatur voorziene inhoud van de Nieuwe Katechismus en daarmee de weg terug zéér moeilijk, hopelijk onmogelijk te maken.

Het „Antwoord” immers bevestigt nog eens uitdrukkelijk en in extenso de stellingname van de Nieuwe Katechismus inzake de afwijkingen van de gangbare - en authentieke - leer der Kerk.

„Wij stellen ons op hetzelfde standpunt als de bisschoppen hebben gedaan in hun brief aan kardinaal Ottaviani” - Er moet een sardonisch lachje rond de mond van Dr. Bless gespeeld hebben, toen hij dat tot de journalisten zei. Want niemand beter dan hij weet, dat èn de Nieuwe Katechismus èn het Antwoord aan kardinaal Ottaviani uit dezelfde pennen gevloeid zijn....

Zagen wij op een exemplaar van het z.g. Concept-Antwoord niet de namen van Prof. Schillebeeckx, Prof. Schoonenberg (en nog enkele andere) vermeld?

* *
*

Men ziet het dus: „het is nog onzeker of de aanwijzingen van de Commissie worden verwerkt.”

Ze zouden volgens het Hoger Katechetisch Instituut wel eens tot een geheel andere theologische visie kunnen leiden, die al te zeer verschilt van die van de Nieuwe Katechismus....

Wij vinden die vrees van het Instituut geenszins ongegrond. Voorzagen wij niet die moeilijkheden, toen wij in Confrontatie aug. II no. 26, pag. 14/15 neerschreven:

„Schoonenberg's visie loopt als de draad van Ariadne door het labyrint van de Nieuwe Katechismus en wij vermoeden, dat die draad zóveel existentiële binding geeft aan de daarin voorkomende katechetische varia, - dat men het rijgsnoer onmogelijk hier of daar kan doorsnijden met enkele scherp geformuleerde dogma's, zonder dat de kralen (en parels, want ook die bevinden zich aan het snoer) verloren op de grond vallen.”

Zijn wij met de gehele katechismus-affaire niet verder van een oplossing af dan ooit? Als er géén of niet voldoende duidelijke „herschrijvingen” van verschillende passages plaats (kunnen) vinden, zal de N.K. geen sanctie krijgen van Rome, want het laatste woord is en blijft aan het Centrale Bestuur, in casu de Congregatie voor de Riten, zoals kardinaal Ottaviani nog eens duidelijk voor de T.V. (17 januari) liet uitkomen.

Behalve aperte deviaties zijn er ook vele pagina's in de N.K., die beslist niet voldoen aan wat Paus Paulus, in zijn boodschap d.d. 23 nov. 1967 aan kardinaal Alfrink gevraagd heeft:

„een duidelijke en soliede belijdenis van het geloof, die iedere wijfel wegneemt omtrent een juiste formulering daarvan.”

* *
*

Bovendien heeft de doctrinale commissie van de Bisschoppen-Synode de wens geuit, om zo snel mogelijk te komen tot een Algemeen Directorium, een Algemene Katechismus, waarin de fundamentele beginselen van het godsdienstonderwijs worden uiteengezet. Kardinaal Villot deelde tijdens de Bisschoppen-Synode in Rome ter zake het verlangen van Paus Paulus mee. We lezen daaromtrent in La Croix van 6 nov. 1967:

„Een van zijn eerste doelstellingen is het vastleggen en bepalen van de inhoud der katechese. Men vraagt zich tegenwoordig vaak af, wat men in de katechismus moet

leren. Daarom is het goed een organische en pastoraal doeltreffende uiteenzetting te geven van de heilsverkondiging, die als gemeenschappelijke basis moet dienen voor alle katechismussen. Er zijn feiten en teksten die als essentieel moeten worden gezien - en die bijgevolg dienen te worden onderwezen - en die niet mogen worden verward met elementen van secundair of bijkomstig belang. Het gedeelte dat de geloofsinhoud behandelt dient dus in dat algemeen Directorium met bijzondere aandacht te worden bewerkt.

Voor dat zo belangrijke werk is de medewerking van de bisschoppelijke Conferenties vereist, al was het ook alleen maar om het succes van dat Directorium te verzekeren. Dan zal het immers een gunstig onthaal vinden bij het Episcopaat, dat de zending heeft ieder katechistisch werk te ontwikkelen en steunkracht te verlenen. Het Directorium dient derhalve echt de vrucht te zijn van de bisschoppelijke collegialiteit die door het Tweede Vatikaanse Concilie in het leven werd geroepen.

Kardnaal Villot richtte dan als besluit een hartelijke en broederlijke uitnodiging tot de bisschoppen om aan de samenstelling van het wereld-directorium mee te werken, opdat het allen van nut zal zijn. Vervolgens legde hij als uiterste limiet voor het inzenden van de suggesties der bisschoppen als datum het aanstaande Paasfeest vast, 14 april 1968. De bisschoppen dienen hun adviezen en wensen voor dien datum bekend te maken, vooral wat betreft de inhoud van de komende Algemene Katechismus.

Een klein aantal experts, die door de bisschoppelijke Conferenties zullen worden aangewezen, zal de ingezonden suggesties sorteren; vervolgens wordt dan het schema van dat Directorium, alvorens te worden gepubliceerd, naar de bisschoppelijke Conferenties gezonden."

De Nederlandse Bisschoppen zullen zich moeilijk aan dit collegiale besluit kunnen onttrekken en ze zullen de Nederlandse Katechismus ook aan de komende Algemene Katechismus, voor wat de fundamentele katechese betreft, moeten conformeren.

* *
*

Zó sterk voelt zich het Katechetisch Instituut door het „bisschoppelijke" antwoord aan kardinaal Cttaviani, dat het er een conflict met Rome op durft te wagen:

„Of het mogelijk zal zijn alle wensen van de kardinalen-commissie in te willigen, staat te bezien. Wij zijn niet van plan van de katechismus een minder goed boek te maken.

Dan hebben wij liever ruzie. Dan riskeren wij liever een conflict." (De Stem, 26 januari 1968).

Wie zijn die „wij"?

En een „conflict", met wie??

Hopelijk alleen een conflict tussen het Instituut en de bisschoppen.

Of denkt het Instituut onze bisschoppen in het conflict mee te sleuren, zodat het een conflict wordt tussen Rome en de bisschoppen? Zonder wijfel een ijdele hoop.

Op de meest positieve wijze verwachten wij, dat de bisschoppen zich in die eventuele conflict-situatie van het Instituut zullen distantiëren en op loyale wijze aan de wijzigingswensen van Rome uitvoering zullen (laten) geven.

Het kan bijna niet anders dan dat de bezorgdheid, duidelijk op het gezicht van kardinaal Alfrink te lezen bij zijn terugkeer uit Rome, zich concentreerde op de conflict-situatie, die hij voorzag. Het zal een zware beslissing voor de bisschoppen zijn. En zij zal gepaard gaan met verontwaardigde kreten uit het „progressieve" kamp. Maar zij zal instemming vinden bij de overgrote meerderheid van de katholieken. Die beslissing zal ook een punt zetten achter de hopeloze verwarring, welke er in binnen- en buitenland rond de Nieuwe Katechismus, ten detrimente van de rechtgelovigheid van ons episcopaat, is ontstaan en die tot nog toe levendig werd gehouden door apocriefe berichtgeving. Berichtgeving, waaraan door niet-insiders geen touw is vast te knopen en die het mogelijk maakt, dat b.v. De Gelderlander van 20 januari kardinaal Döpfner van München in de mond legt „de duitse vertaling zal nu spoedig verschijnen", en de Volkskrant op 20 januari dezelfde kardinaal laat zeggen, dat de N.K. in

Duitsland voorlopig **niet** zal worden uitgegeven en dat men nog wacht tot de kardinalen-commissie het onderzoek **b e e i n d i g d** heeft...

* *
*

Katholiek Nederland heeft er recht op te weten wat er nu precies staat in het 33 pagina's lange rapport van de kardinaal-commissie en wij weten te spreken namens duizenden als wij het Episcopaat dringend verzoeken tot integrale publicatie van dat rapport over te gaan.

„Het is allemaal verstoppertje spelen” - aldus Dr. Bless (De Stem van 24 januari). Juist Dr. Bless! Dat is het van het begin af geweest. Tot op de dag van verschijnen is de inhoud van de N.K. voor iedereen „verstopt” en als katechetisch „top-secret” behandeld; ondanks aandrang van verschillende journalisten moest de kardinaal tijdens de eerste grote persconferentie weigeren ook maar één naam van de samenstellers te noemen, die moesten „verstopt” worden; het officiële antwoord aan kardinaal Ottaviani moest achter het officieuze - en door de kardinaal gerelativeerde „verstopt” blijven; het Katechetisch Instituut „verstopte” het feit dat door Rome aangewezen theologen in Italië reeds een onderhoud met het Instituut hadden over 14 grotere en 24 kleinere afwijkingen in de N.K., achter een rookgordijn door **nadien** de goegemeente arglistig te bedotten met de uitroep „als Rome aanmerkingen op de N.K. heeft, waarom spreekt men dan niet met onze bisschoppen” (Confrontatie Aug. II no. 26, pag.8); als het Instituut het succes der Amerikaanse uitgave naar voren brengt „verstopt” men het feit, dat de Amerikaanse bisschop, na het bekend worden van Rome's bezwaren, zijn Impriatur heeft teruggetrokken, dat kardinaal Alfrink zijn goedkeuring aan die vertaling heeft onthouden, dat de Amerikaanse bisschoppen-conferentie het gebruik van de N.K. bij het godsdienst-onderwijs vooralsnog verboden heeft.

En als men van die zijde maar blijft „verstopten”, dan volgt er een „verstopping”, die een hachelijke operatie noodzakelijk maakt - en waar wij nu aan toe zijn. De slepende ziekte komt thans in een accuut stadium. In een beslissend stadium.

REDACTIE CONFRONTATIE

Kardinaal Dell'Acqua:

DE MOEILIKHEDEN IN DE KERK

In zijn homilie, die hij op het feest van sint Carolus Borromeus (4 nov.) in de kathedraal van Milaan gehouden heeft, sprak kardinaal Dell'Acqua over de moeilijkheden waarin de Kerk zich in deze tijd na het Concilie bevindt.

Die moeilijkheden bestaan inderdaad, zo zei hij, en men moet wel oppervlakkig van oordeel zijn, wil men er de ernst niet van inzien.

De kardinaal vervolgde letterlijk:

„We dienen die moeilijkheden met koelbloedigheid het hoofd te bieden: niet door een rijk verleden omver te halen. Niet door alles wat in een tijd die achter ons ligt als achterhaald te beschouwen. Niet door het Leergezag van Kerk en Paus terug te brengen tot een simpele formaliteit. Niet door te proberen nieuwe en gevaarlijke theorieën op te dwingen, die tenslotte de grondslagen van de geopenbaarde leer zelf zouden doen wankelen, wijl zij leiden tot een noodlottig „relativisme”. Niet door het gezag in een crisis te brengen. Niet door het belang van het gebed, dat in onze dagen, niet minder dan in het verleden en in de toekomst, de ziel vormt van ieder authentiek, van ieder echt apostolaat, te minimaliseren. Niet door onrust en onzekerheid te zaaien in de Kerk. Niet door willekeurige wijzigingen en veranderingen in te voeren die geenszins beroep kunnen doen op het Concilie. Niet door de Kerk te willen „democratiseren”, alsof haar wezensstructuur niet het werk was van haar goddelijke Stichter. Niet door - geheel ten onrechte! - een beroep te doen op de woorden van een Paus - met name Joannes XXIII - die ongetwijfeld gesproken heeft van een gezond „aggiornamento”, maar niet van een omverwerping”.

Hier voegde de kardinaal dan nog aan toe, dat men een echte onrechtvaardigheid zou begaan, zo men een Paus, wiens leer zo zuiver en orthodox was, theorieën en tendenzen van bepaalde personen zou toeschrijven die niet in de goede richting gaan.

„Zijn leer, die berekend was op de moderne noden en behoeften, komt in wezen overeen met de leer van Pius XII en van Paulus VI. Het is trouwens onmogelijk dat er geen substantiele samenhang (continuïteit) zou bestaan in het magisterium der Pausen”.

In een bepaald opzicht, zo besloot de kardinaal zijn preek, komt de huidige na-conciliaire periode overeen met de tijd van Sint Carolus Borromeus na het Concilie van Trente. Zoals toendertijd, moet ook in onze dagen het gebed weer de ziel vormen van de katholieke vernieuwing.

„Ja, wij moeten vurig bidden. Er wordt tegenwoordig - ook door de geestelijken - minder gebeden dan in voorbije dagen. En daar ligt wellicht een van de eerste oorzaken en verklaringen van de ernstige moeilijkheden waar tegenover wij ons thans gesteld zien”.

Een vuriger gebedsleven zou allen de genade verlenen van een intenser instemming met de leer van de Paus, die in onze ogen moet zijn wat hij inderdaad - rechtens en in feite - is: de Plaats-bekleder van Jezus-Christus.

(La Croix, 9 november 1967)

Tot dusver publiceerden in 'Confrontatie':

Dom R. Allard M. B., Vaals; Prof. dr. Zacharias Anthonisse O.F.M.Cap., Nijmegen; J. Brouwers, pastoor, Smeermaas (België); E. Buys S.O.C., Oudenbosch; Anne Dessers, Sittard; P. J. M. Driebeek, M.B.E., Wassenaar; Dr. A. Drubbel M.S.C., Beek (L.); Dr. D. C. Duivestijn M.H.M., Mill Hill, London (Engeland); Prof. ir. M. J. Granpré Molière, Wassenaar; Henri de Greeve, pr., Berg en Dal; Otto Hermans, Venlo; J. v. d. Heijden S.V.D., Venlo; Zr. M. Johanna per adres redactie; J. Kalkhoven S.J., Wassenaar; Prof. Mag. dr. V. M. Kuiper O.P., Fribourg (Zwitserland); L. A. v. d. Linden, Waalwijk; Fr. Loots, pastoor, Lauwin-Planque (Fr.); A. Meiberg C.S.R., Roermond; Ir. W. A. Molengraaf S.S.C.C., Bavel; Prof. Dr. Ch. Niederer S.J., Beyrouth (Libanon); Dr. P. den Ottolander, Arnhem; Prof. Mag. Dr. J. v. d. Ploeg O.P., Nijmegen; Dr. L. A. Rood S.J., Weiden (Dld.); Dr. Fr. v. Rijnland, p. adres redactie; J. M. v. Schaik, em. past., Herwen; P. ter Steege S.J., Zeist; P. Steenwinkel S.J., Schalkwijk; Drs. Th. Steltenpool S.V.D., Overijse (België); Dr. J. Sträter S.J., Maastricht; J. Thywissen, Venlo; Dr. W. Vedel, per adres redactie; H. v. d. Veldt O.F.M., Venlo; B. J. Visser, pr., Weeze (Duitsland); B. Voets, pastoor, Amsterdam; W. Westervoven, pastoor, Egmond-Binnen; Dr. A. v. d. Wey O. Carm., Boxmeer; Drs. R. Wildenberg A.A., Ess en (Duitsland); tDr. S. Baron v. Wijnbergen, Wassenaar; tDr. H. v. Zunderen M.S.C., Stein en anderen.

Redactie:

J. Asberg, Bloemendaal - J. Bongaarts, Tegelen.

Exploding Church

(een kerk die uit elkaar spat)

Het Amerikaanse tijdschrift „Look” van 23 januari doet voor zijn miljoenen lezers in letterlijke zin „een boekje open” van Frederic Franck, tekenaar, arts, tandarts en schrijver van de boeken *Outsider in the Vatican* en *I love Life*, een portret van Paus Johannes XXIII. „Look” geeft uittreksels uit Franck's in Amerika te verschijnen boek „Exploding Church”, dat in het Nederlands al verschenen is onder de titel „Open Boek”. (Franck is Nederlander van geboorte en woont nu weer in Nederland).

Franck interviewde 37 mensen, onder wie priesters, ex-priesters (vergezeld van hun vrouwen of vriend girls), religieuze zusters en leken. Hij schrijft: „Ik wendde mij niet tot conservatieven, zulks als die welke de Confrontatie-groep vormen; die hebben sedert 1563 het woord gehad”.

Franck ging te rade bij b.v. aalmoezener Groenendijk, Gabriel Smit, pater Adolfs, Edward Schillebeeckx, pater Altung von Geusau, van het I-DOC, Frits van de Poel, Daniel de Lange, pater Van Kilsdonk, Veldhuis, professor aan het groot-seminarie Rijsenburg, prof. De Rijk (a labor-party senator), prof. B. Delfgauw, Cornelis Verhoeven, Piet Reckman van Shaloom, Joes Arts, pr., ex-priester Thomas, pater Vrijburg, ex-priester Huyts, Phil de Vries, vrouwe van Bethanië, dr. Jan Willemsse, gewezen priester en dominicaan, aalmoezener Philip Stein, A. Kreykamp, de vroegere hoofdredacteur van *De Bazuin*, ex-priester en ex-dominicaan, T. A. Janssen (idem).

Men kan zich voorstellen, dat er van de „oude” katholieke kerk in Nederland niet veel overblijft, als men, zoals Franck, veronderstelt, dat de ondervraagden de kerk van Nederland representeren. Om enig inzicht te geven in de „antwoorden”:

„... *excommunicatie wordt niet meer aanvaard. Wie geraakt is door de vlam van waarheidsliefde is onkwetsbaar geworden voor excommunicatie*”. (aalmoezener Groenendijk).

„*In vergelijking met zijn collega Tardini voelde kardinaal Montini zich niet ten onrechte zéér progressief, maar dit verkeerde image van zichzelf viel van hem af toen hij paus werd. Daarom verkeert hij op het ogenblik in een soort paniek*”. (Prof. L. de Rijk).

„*De pauselijke onfeilbaarheid is zelfs geen geldig dogma, want sedert het Oosterse schisma van 1054 is er geen geldig Concilie geweest*”. (Prof. B. Delfgauw).

„Kardinaal Alfrink is in Rome progressief omdat wij hem in Holland progressief gemaakt hebben.” (Prof. L. de Rijk).

De Nederlandse Kerk, zoals Franck die aan de hand van zijn „materiaal tekent, is de Nederlandse Kerk **niet**.

Het is een volkomen vertekend beeld.

Maar daar men in „Rome” en „Look” zal lezen en Franck's boek „Explosion church”, en men nu eens niet van „conservatieve” zijde ingelicht wordt over de gevaren welke de Kerk in Nederland - en de in overgrote meerderheid trouwe gelovigen - bedreigen, zou de „explosion” wel eens als een boemerang kunnen werken.

- Zeer tot onze spijt is het Kerstnummer genummerd 32 i.p.v. 31, waardoor nodeloos reclames ontstonden. Wij verzoeken U het abus te excuseren.
- Het abonnementsjaar loopt van april tot en met maart.
- Niet ondertekende artikelen zijn van de redactie.

BESTELBIJLET

Ondergetekende

Straat

Gemeente

Wenst zich te abonneren op 'Confrontatie'.

S.v.p. opzenden aan:

Confrontatie, Grotestraat 42a - Tegelen (L.)